

RÁDIÓ: AZ ARANY MEG AZ ASSZONY

A könyveknek megvan a maguk sorsa — és a maguk akusztikája. A mondat első része régi latin közmondás, a kiegészítést pedig én merészelttem hozzábiggyeszteni, miközben *Krúdy Gyula* egyfelvonásosának rádióváltozatát, *Az arany meg az asszonyt* hallgattam. Az epikus Krúdy itt sem tagadja meg önmagát, jelenete inkább párbeszédekkel tűzdelt elbeszélés, semmint valódi dráma. A rádiójáték pedig még a drámához hasonlítva is más akusztikájú műfaj — újabb lehetőség a torzulásra. Egyébként is könnyen félreértelmezhető ez a Krúdy-mű: nem annyira romantika van benne, mint inkább nosztalgia a romantika után. Lényegét és megoldását tekintve pedig teljesen hiányzik belőle a roman-

tika: a józan kalmárszellem győzedelmeskedik itt a gonosz felett. Természetesen van ebben a darabban irónia is, költészet is, de ez a rádióváltozatban meglehetősen elmosódik. Az első részt egyébként sem sikerült rádiószerűvé tenni, inkább csak többszereplős felolvasásnak hatott. A színészek megjelenésével (játék a játékban) mindjárt élvezetesebbé, sejtelmesebbé válik a produkció; itt már érezzük Krúdy világát. *Török Tamás* rendező talán tudatosan szánta előkészítésnek az első részt; én a két rész közti stíluskülönbséget semmiképp nem éreztem szerencsésnek. Az viszont kétségtelen: minél erősebb, szuverénebb egy alkotó, művét annál nehezebb más közegbe átültetni.

B. Farkas László